

Critical Studies in Texts & Programs of Human Sciences,
Institute for Humanities and Cultural Studies (IHCS)
Monthly Journal, Vol. 22, No. 3, Spring 2022, 49-76
Doi: 10.30465/CRTLS.2022.38754.2404

Pathology of The Arabic Language Curriculum

A Case Study: Farhangian University

Hedayatollah Taghizadeh*

Abstract

Curriculum planners are always looking to revise curriculum content. The "Arabic language teaching" curriculum in 2016 was revised by Farhangian University and replaced the "Arabic language and literature secretary" curriculum. Considering the effect that the curriculum has on improving the level of knowledge, skills and attitudes of students, it is necessary to be scrutinized. Therefore, the present study seeks to address the pathology of the curriculum in this field. The research information was obtained through documentary studies and by using quantitative and descriptive methods and using the researcher-made questionnaire in a statistical population consisting of professors of Farhangian University of Tehran, in a purposeful and comprehensive manner. The results show that the most important quantitative changes have been the reduction of the share of specialized units from 93 units to 54 units and the increase of the share of educational courses. A significant reduction in the units of texts and history from 46 units to 8 units, and the reduction of language skills units from 36 units to 20 units are among the new weaknesses of the new program. Increasing the internship units from 4 units in two

* Associated Professor of Arabic Language and Literature Department of Persian Language and Literature of Farhangian University, Tehran, Iran, drtaghizadeh@yahoo.com

Date received: 2021-11-01, Date of acceptance: 2022-04-11

Copyright © 2018, This is an Open Access article. This work is licensed under the Creative Commons Attribution 4.0 International License. To view a copy of this license, visit <http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> or send a letter to Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

semesters to 8 units in four semesters and defining thematic-educational courses and teacher work experience are among the strengths of this program.

Keywords: Farhangian University, Pathology, Curriculum, Arabic Language Teaching, Arabic Language and Literature Department

آسیب‌شناسی برنامه درسی رشته «آموزش زبان عربی»

مطالعه موردي: دانشگاه فرهنگييان

هدایت الله تقی زاده*

چکیده

برنامه‌ریزان آموزشی همواره به دنبال بازنگری محتوای برنامه‌های درسی هستند. برنامه درسی «آموزش زبان عربی» سال ۱۳۹۵، توسط دانشگاه فرهنگييان بازنگری و جایگزین برنامه درسی «دبیری زبان و ادبیات عربی» گردید. نظر به تأثیری که برنامه درسی بر ارتقای سطح دانش، مهارت و نگرش دانشجویان دارد، بررسی آن ضروری است؛ از این‌رو پژوهش حاضر به دنبال آن است که به آسیب‌شناسی برنامه درسی این رشته پردازد. اطلاعات پژوهش با مطالعات اسنادی و با بهره‌گیری از روش کمی و توصیفی و با استفاده از ابزار پرسشنامه محقق‌ساخته در جامعه آماری متشکل از استادان دانشگاه فرهنگييان استان تهران، به صورت هدفمند و کل شمار حاصل شد. نتایج نشان می‌دهد که مهمترین تغییرات کمی، کاهش سهم واحدهای تخصصی از ۹۳ واحد به ۵۴ واحد و افزایش سهم دروس تربیتی بوده است. کاهش چشمگیر واحدهای متون و تاریخ از ۴۶ واحد به ۸ واحد، و کاهش واحد مهارت‌های زبانی از ۳۶ واحد به ۲۰ واحد از جمله نقاط ضعف کمی برنامه جدید است. افزایش واحدهای کارورزی از ۴ واحد در دو ترم به ۸ واحد در چهار ترم و تعریف دروس موضوعی- تربیتی و کارنامی معلمی، از جمله نقاط قوت این برنامه ارزیابی می‌شود.

کلیدواژه‌ها: دانشگاه فرهنگييان، آسیب‌شناسی، برنامه درسی، آموزش زبان عربی، دبیری زبان و ادبیات عربی.

* استادیار گروه زبان و ادبیات، دانشگاه فرهنگييان تهران. ایران، drtaghizadeh@yahoo.com

تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۰۸/۱۰، تاریخ پذیرش: ۱۴۰۱/۰۱/۲۲

Copyright © 2018, This is an Open Access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution 4.0 International, which permits others to download this work, share it with others and Adapt the material for any purpose.

۱. مقدمه و بیان مسأله

یکی از عوامل لازم برای ایجاد تحولات علمی، شناخت دقیق تاریخ علم است (Ganji, 1988: 13). پیشرفت تکنولوژی و تغییر شیوه زندگی، برنامه‌های آموزشی و روش‌های یادگیری را مستلزم تغییراتی کرده است. از همین رو، نظامهای آموزشی و فعالیت‌های حاکم بر آن در مراکز آموزش عالی بعنوان نماد بالاترین سطح از تفکر و علم جوامع دستخوش تغییر و تحول شده است (Darabi, Moradi, 2015: 223). یکی از مراکز آموزش عالی که در کشور ما به سبب همین تغییرات به وجود آمد؛ «دانشگاه فرهنگیان» است که تا قبل از سال ۱۳۹۰ با عنوان «تریبیت معلم» شناخته می‌شد. این دانشگاه، با مأموریت تربیت نیروی انسانی آموزش و پرورش، و بر اساس سند تحول بنیادین، سند برنامه درسی ملی، سند چشم‌انداز و اساسنامه خود، بر بنیاد تربیت معلم استوار گردید در ادامه راه تلاش کرده با برنامه‌ریزی‌های گوناگون با تأسیس ۱۶ رشتہ در مقطع کارشناسی و با عنوان «دبیری رشتہ‌های تخصصی» پویاتر، علمی‌تر و کارآمدتر، وظیفه تربیت معلم را دنبال کند (Statute of Farhangian University: 2012).

بازنگری و بازنظمی برنامه‌های درسی، یکی از مأموریت‌های مهم این دانشگاه بوده است. این دانشگاه از سال ۱۳۹۱ رشتہ «آموزش زبان عربی» را برای رفع نیاز آموزش و پرورش به «دبیر عربی» آغاز کرد. برنامه درسی که برای این رشتہ در نظر گرفته شده بود، همان برنامه درسی رشتہ «دبیری زبان و ادبیات عربی» بود که قبلاً در دانشگاه‌های سراسری دولتی به اجرا درآمده و مصوب جلسه ۳۵۰ مورخه ۱۳۷۶/۰۹/۰۹ شورای برنامه‌ریزی آموزش عالی وزارت علوم، تحقیقات و فناوری بود. از سال ۱۳۹۴ عنوان «دبیری» از رشتہ‌های موجود حذف شد و ۱۶ رشتہ موجود، با عنوان «آموزش رشتہ‌های مختلف» ارائه شد و تغییرات گسترده‌ای در برنامه درسی ایجاد شد و برای هماهنگی بیشتر با رشتہ‌های مصوب وزارت علوم، قید «ادبیات» از عنوان رشتہ «دبیری زبان و ادبیات عربی» برداشته شد و نام رشتہ به «آموزش زبان عربی» تغییر پیدا کرد و رشتہ «آموزش زبان عربی» از سال ۱۳۹۵ جایگزین «دبیری زبان و ادبیات عربی» گردید. این رشتہ نیز تغییراتی چون تغییر عنوان از «دبیری» به «آموزش» و در ادامه تغییرات منابع و سرفصل‌های آموزشی را به خود دیده است، زیرا کیفیت تربیت معلم و کیفیت تدریس به میزان بسیار زیاد به منابع آموزشی و به ویژه

برنامه درسی بستگی دارد (شعبانی، ۱۳۸۳: ۱۶۰) و سرانجام در تاریخ ۱۳۹۵/۰۳/۲۲ سرفصل درسی جدید با نام «رشته آموزش زبان عربی» جهت اجرا به پر迪س‌ها و مراکز ابلاغ گردید. به نظر می‌رسد برنامه درسی رشتۀ «آموزش زبان عربی» در مقایسه با برنامه قبلی، دارای آسیب‌هایی است که مربوط به «عوامل برنامه درسی» مانند اهداف، محتوا، کمبود مواد و منابع آموزشی و... است که مشکلاتی را برای مدرسان و استادان این رشتۀ بوجود آورده و روند تسهیل، بهبود و موفقیت فعالیت‌های آموزشی و دستیابی به اهداف نظام تعلیم و تربیت و دانشگاه را با چالش‌هایی مواجه ساخته است. هدف این تحقیق آسیب‌شناسی برنامه جدید رشتۀ «آموزش زبان عربی» در مقایسه با برنامه قبلی (دبیری زبان و ادبیات عربی) و شناسایی موانع و مشکلات برنامه درسی آموزش زبان عربی است و به دنبال پاسخ به سؤالات زیر است:

- ۱- ویژگی‌های برنامه درسی رشتۀ «دبیری زبان و ادبیات عربی» کدام است؟
- ۲- ویژگی‌های برنامه درسی رشتۀ «آموزش زبان عربی» در حال حاضر کدام است؟
- ۳- مهمترین آسیب‌های برنامه درسی رشتۀ «آموزش زبان عربی» از منظر استادان و مدرسان دانشگاه فرهنگیان کدام است؟
- ۴- در برنامه درسی رشتۀ «آموزش زبان عربی» دانشجو معلمان تا چه میزان از تاریخ ادبیات و ادبی و نویسندهای ادبی مرتبط با این زبان مطلع می‌شوند؟
- ۵- در برنامه درسی رشتۀ «آموزش زبان عربی» دانشجو معلمان چقدر با نقد و نقادی آشنا می‌شوند؟

۲. روش پژوهش

با توجه به اینکه هدف پژوهش حاضر بررسی سیر تحولات برنامه درسی رشتۀ عربی است، این پژوهش از نظر ماهیت کیفی، از نظر هدف کاربردی و با روش پیمایشی است که با مطالعات اسنادی و تجزیه و تحلیل داده‌ها با روش توصیفی- تحلیلی صورت می‌گیرد. برای بررسی کمی و کیفی دروس ارائه شده در برنامه رشتۀ «آموزش زبان عربی» از نسخه بازنگری شده برنامه درسی دوره کارشناسی پیوسته (خاص دانشگاه فرهنگیان)، بر اساس مصوبه جلسه ۸۶۹ مورخ ۹۴/۰۹/۲۸ شورای عالی برنامه‌ریزی آموزشی در خصوص طرح

کلان معماری برنامه درسی دانشگاه فرهنگیان و نسخه برنامه درسی دوره کارشناسی رشتۀ «دیلی زبان و ادبیات عربی» مصوب جلسه ۳۵۰ مورخه ۱۳۷۶/۰۹/۰۹ شورای برنامه‌ریزی آموزش عالی وزارت علوم، تحقیقات و فناوری استفاده شد.

۱.۲ جامعه آماری

جامعه آماری تحقیق حاضر شامل همه استادان و مدرسان دانشگاه فرهنگیان است که در سال تحصیلی ۱۴۰۰-۱۳۹۹ در استان تهران مشغول به تدریس دروس آموزش زبان عربی هستند که شامل ۱۵ استاد عربی است که به شکل هدفمند و کل شمار مورد بررسی قرار گرفتند. بنابراین جامعه آماری و نمونه آماری منطبق با هم و یکسان هستند. استادان افرادی هستند که با برنامه درسی رشتۀ «دیلی زبان و ادبیات عربی» و رشتۀ «آموزش زبان عربی» آشنا هستند و هر دو سرفصل را تدریس کردند. با پرسشنامه از آنها خواسته شد، مهمترین آسیب‌های برنامه درسی رشتۀ آموزش زبان عربی در دانشگاه فرهنگیان را بیان نمایند. جدول زیر نشان دهنده تعداد استادان انتخاب شده در پردیس و مراکز دانشگاه فرهنگیان استان تهران می‌باشد:

جدول ۱: جامعه آماری پژوهش

پردیس و مراکز	شهید مفتح شهری	مرکز باهنر	مرکز شهدای مکه	مجموع
استادان	۸	۳	۴	۱۵
جنسیت	۶	۱	۳	۱۵
	۲	۲	۱	

تعداد استادان تخصصی رشتۀ آموزش زبان عربی موردنظر در این پژوهش در استان تهران در سال تحصیلی ۱۳۹۹-۴۰۰، ۱۵ نفر و به صورت کل شمار و با توجه به تدریس در سرفصل قدیم و جدید، انتخاب گردیدند.

۲.۲ ابزار پژوهش

ابزار گردآوری اطلاعات این پژوهش، پرسشنامه محقق ساخته است که تعداد ۳۰ گویه برای اظهارنظر در مورد برنامه درسی عربی استخراج و پیشنهاد شد که با نظرخواهی

استادان، پرسشنامه در قالب ۱۵ گویه پنج گزینه‌ای نهایی شد. در پرسشنامه از طیف لیکرت استفاده شد؛ به طوری که عدد ۱ نشان دهنده مقیاس خیلی کم، ۲ کم، ۳ متوسط، ۴ زیاد، و ۵ خیلی زیاد است. گویه‌های پرسشنامه به شرح زیر است:

جدول ۲: گویه‌های ۱۵ گانه پرسشنامه

ردیف.	گویه‌های ۱۵ گانه پرسشنامه
۱	در راستای اهداف و اساسنامه دانشگاه فرهنگیان بودن برنامه درسی رشته آموزش زبان عربی
۲	میزان توجه برنامه درسی رشته آموزش زبان عربی به مهارت‌های لازم در راستای مهارت‌های معلمی
۳	میزان توجه برنامه درسی رشته آموزش زبان عربی در دوره کارشناسی به آموزش دروس تربیتی
۴	میزان موافقت با شیوه نگرش برنامه ریزان در برنامه درسی رشته آموزش زبان عربی دوره کارشناسی با برنامه درسی
۵	میزان توجه برنامه درسی رشته آموزش زبان عربی دوره کارشناسی به آموزش دروس تعلیم و تربیت اسلامی
۶	میزان توجه برنامه درسی رشته آموزش زبان عربی در دوره کارشناسی به آموزش دروس موضوعی (pck) تربیتی
۷	ارزیابی کمیت واحدهای درسی تخصصی در برنامه درسی رشته آموزش زبان عربی
۸	میزان توجه برنامه درسی رشته آموزش زبان عربی به آموزش مهارت‌های چهارگانه زبانی
۹	میزان توجه برنامه درسی آموزش زبان عربی در دوره کارشناسی به دروس زیان‌شناسی و نقد ادبی و ادبیات تطبیقی
۱۰	میزان توجه برنامه درسی رشته آموزش زبان عربی در دوره کارشناسی به دروس متون و تاریخ ادبیات
۱۱	میزان موافقت با افزایش واحد کارورزی و کارنمای معلمی در برنامه درسی آموزش زبان عربی
۱۲	ارزیابی تغییرات کیفی برنامه درسی رشته آموزش زبان عربی در دستیابی به اهداف آموزش زبان عربی
۱۳	میزان کمک برنامه درسی رشته آموزش زبان عربی در دوره کارشناسی به ادامه تحصیل دانشجویان معلمان
۱۴	میزان موافقت با زمان و ترتیب ارایه دروس، در برنامه درسی آموزش زبان عربی
۱۵	میزان موافقت با برنامه درسی رشته آموزش زبان عربی در دوره کارشناسی

۳.۲ روش تحلیل داده‌ها

برای تحقیق اهداف پژوهش و تحلیل داده، از نرم‌افزار SPSS استفاده شد. و برای بررسی اعتبار پرسشنامه از نمونه‌های مقدماتی و به تعداد ۱۵ نفر استفاده شد که بر اساس آن میزان آلفای کرونباخ برابر ۰.۸۳۶٪ به دست آمد که اعتبار پرسشنامه را تأیید می‌کند. برای بررسی

روایی پرسشنامه از نظریات ۱۵ استاد آموزش زبان عربی دانشگاه فرهنگیان استان تهران استفاده شد و اعتبارسنجی آن با تکیه بر ارتباط پرسش‌ها با مفاهیم موردنظر و باتوجه به نظر استادان این رشته صورت گرفته است. نتیجه حاصل نشان داد که پرسشنامه از پایایی قابل قبولی برخوردار است.

۳. پیشینهٔ پژوهش

با توجه به جدید بودن رشته «آموزش زبان عربی»، پژوهشی که به طور مستقل به آسب-شناسی برنامه درسی دانشگاه فرهنگیان پرداخته باشد، یافت نشد، اما در زمینهٔ نقد و بررسی برنامه درسی دروس رشته‌های گوناگون دانشگاهی و رشته زبان و ادبیات عرب دانشگاه دولتی پژوهش‌های اندکی یافت شد که برخی از آنها عبارتند از:

صادقی و میرسپاسی (۱۳۹۹) به آسیب‌شناسی شیوه اجرای برنامه درسی رشته «آموزش جغرافیا» در دانشگاه فرهنگیان پرداختند و یافته‌های تحقیق آنان حاکی از آن است که راهبردهای تدریس، اهداف، محتوا، فعالیت‌های یادگیری مهمترین عناصر برنامه درسی هستند که با مقادیر مختلفی در زمرة مهمترین آسیب‌های اجرای برنامه درسی آموزش جغرافیا محسوب می‌شوند. رجایی (۱۳۹۸) به بررسی نقاط قوت و ضعف برنامه درسی جدید رشته آموزش زیست‌شناسی دانشگاه فرهنگیان پرداخت و به این نتیجه رسید که واحدهای تخصصی زیست کاوش چشمگیری داشته و واحدهای کارورزی و دروس تخصصی تربیتی در برنامه اضافه شده است. نورسیده (۱۳۹۷) در تحقیقی به بازنگری در دروس رشته زبان و ادبیات عربی دوره کارشناسی با عنایت به سرفصلهای رشته هم شاخه، زبان فرانسه پرداخت و اشاره نمود که فارغ‌التحصیلان این رشته عمدتاً از مشکل بیکاری رنج می‌برند و علت آن، هدفمند نبودن طراحی چارت درسی و نواقص موجود در سرفصل دروس دوره کارشناسی و شیوه‌های تدریس آنهاست. اسماعیلی و باشقره (۱۳۹۴) به آسیب‌شناسی رشته عربی بر اساس شاخص‌های تجاری‌سازی و کارآفرینی پرداختند و به این نتیجه رسیدند که ناموفق بودن تجاری‌سازی و کارآفرینی رشته عربی، ریشه در نبود سرفصل‌ای درسی مناسب و استادان متخصص دارد. متقدیزاده و همکاران (۱۳۹۳) به نقد و بررسی سرفصل درس متون نظم و نثر رشته عربی در مقطع کارشناسی پرداختند و بیان نمودند که سرفصل موجود بسیار کلی است و شایسته است در دو بخش نظم و نثر به طور

جداگانه طراحی گردد. مجیدی و سهرابی (۱۳۹۱) درس‌های رشته کارشناسی زبان عربی را بررسی کردند و تغییر در برخی از سرفصل‌ها و شیوه‌های تدریس را ضروری دانستند. میرزاچی و سلیمی (۱۳۸۹) به بررسی مسئولیت‌ها و اختیارات گروه‌های آموزش زبان و ادبیات عربی پرداختند و به وجوب به روزرسانی این رشته و لزوم بازنگری سرفصل دروس و نیز ایجاد گرایش‌های جدید اشاره کردند.

با توجه به تحقیق در پیشینیه موضوع و با نگاهی بر یافته‌های این پژوهش‌ها درمی‌یابیم، پژوهش مستقل و کاملی با نگاه نقادانه و آسیب‌شناسانه و تحلیلی به بررسی این موضوع نپرداخته است و پژوهش‌های انجام‌شده از زوایای دیگر به این موضوع پرداخته‌اند. جدید بودن رشته «آموزش زبان عربی»، فقدان منابع آموزشی مناسب و کافی و عدم توجه لازم از سوی برنامه‌ریزان، باعث شده است که توجه عمیقی به ارائه مبانی نظری در این رشته به ویژه در امر آموزش، صورت نگیرد. بنابراین پژوهش حاضر، از این نظر جدید و قابل بررسی است و بررسی محتوایی این نوع می‌تواند رهیافتی جدید در حوزه آموزش زبان عربی در دانشگاه فرهنگیان باشد.

۴. معرفی رشته «آموزش زبان عربی» دانشگاه فرهنگیان و اهداف آن

آموزش زبان عربی بخشی از آموزش علوم انسانی در نظام تعلیم و تربیت محسوب می‌شود و همواره به عنوان یکی از حوزه‌های مهم آموزشی در نظامهای تعلیم و تربیت قلمداد شده است.

آموزش زبان عربی در ایران از سه مرحله تاریخی عبور کرده؛ ۱- از آغاز تا تأسیس دارالفنون که آموزش زبان معطوف به موضوعات دستوری و بلاغی بود. ۲- از تأسیس دارالفنون تا پیروزی انقلاب اسلامی که تغییراتی در وضعیت آموزشی این درس و درس‌های دیگر و محتوای متون آموزشی ایجاد کردند. زبان عربی به عنوان یک رشته آموزشی دانشگاهی جان تازه‌ای به خود گرفت و به تدریج پس از مدتی رشته «آموزش زبان عربی» پا به عرصه وجود گذاشت. ۳- از پیروزی انقلاب اسلامی تا امروز؛ در مراکز تربیت معلم، رشته دینی و عربی ایجاد گشت. فارغ‌التحصیلان این رشته به عنوان فوق دیپلم برای مقطع راهنمایی تربیت می‌شدند. پس از مدتی این تربیت‌شدگان با گذراندن چهار نیمسال آموزشی دیگر و گذراندن دروس مربوط به زبان عربی موفق به گرفتن مدرک کارشناسی می‌شدند (دانشگاه

فرهنگیان، ۱۳۹۵: ۴). به تدریج همزمان با استقلال مراکز تربیت معلم و تبدیل آنها به دانشگاه فرهنگیان، رشتۀ «آموزش زبان عربی» هم عنوان یک گروه آموزشی مستقل شکل گرفت و مسؤولیت تربیت نیروهای شایسته برای تدریس ماده عربی در مدارس را برعهده گرفت (همان: ۵). هدف آن، تربیت معلمانی است که واجد شایستگی‌های لازم برای اشتغال به فعالیت‌های آموزشی و پرورشی دوره‌های اول و دوم دبیرستان هستند.

بنابر نص صریح قانون مهمترین هدف «آموزش زبان عربی» در ایران، چیزی جز آشنایی با مفاهیم قرآن و حدیث نیست، (ورعی، ۱۳۸۵: ۲۴۴) افزایش توان دانشجو در برقراری ارتباط و نگارش مقالات، تقویت نگارش به زبان فارسی جهت ترجمه بهتر متون، آموزش مهارت‌های معلمی، آشنایی با فنون و مهارت‌های تدریس، کسب توانایی در شش حوزه زبانی (دیدن، گوش دادن، گفتن، نوشتن، فکر کردن، نقد کردن زبان)، احاطه بر دانش‌های ادبی، توانایی استفاده از شیوه‌ها و شگردهای آموزشی، بکارگیری اصول و مبانی تربیت اسلامی، کسب قدرت درک، فهم و تحلیل متنهای نظم و نثر ادب عربی و رسیدن به شایستگی‌های لازم برای روانسازی و انتقال مناسب آنها به دانش آموزان، بیان ارتباط میان زبان فارسی و عربی و تأثیرگذاری ادبیات عربی بر این زبان ضمن بهره‌مندی از قواعد و متون زبان و ادبیات عربی، از جمله اهداف به روز شده «آموزش زبان عربی» در دانشگاه فرهنگیان است (دانشگاه فرهنگیان، ۱۳۹۵: ۷).

۱.۴ وضعیت کنونی برنامه درسی واحدهای کارشناسی رشتۀ «آموزش زبان عربی»

اصطلاح «برنامه درسی» در تعریفی مختصر عبارت است از «طرح یا الگویی سازماندهی شده و منظم که آموزگار یا استاد را در اجرای هرچه بهتر فرایند تدریس کمک می‌کند» (بوقس، ۱۹۹۸: ۶۷). این طرح یا الگو شامل اهداف هر درس، محتوای درس، منابع مرتبط با آن درس، و روش تدریس آن درس است (الباز، ۲۰۰۰: 292). پس برنامه درسی به مجموعه فرصت‌های تربیتی نظاممند و طرح‌ریزی شده (از سطح ملی، منطقه‌ای و محلی تا مدرسۀ و کلاس درس با طیف مخاطبان بسیار گسترده و فراگیر تا بسیار محدود) و نتایج مترتب بر آنها اطلاق می‌شود که متربیان برای کسب شایستگی‌های لازم جهت درک و اصلاح موقعیت بر اساس نظام معیار اسلامی در معرض آنها قرار می‌گیرند تا با تکوین و تعالی

پیوسته هویت خویش، مرتبه قابل قبولی از آمادگی برای تحقق حیات طیبه در همه ابعاد را بدست آورند (Anonymous, 2011: 362).

برنامه درسی دوره کارشناسی پیوسته رشته «آموزش زبان عربی»، بوسیله گروه هماهنگی برنامه‌ریزی تربیت معلم با نظارت معاونت آموزشی و تحصیلات تکمیلی دانشگاه فرهنگیان در ۱۳۹۵/۰۳/۲۲ مورد بازنگری قرار گرفت و بر اساس نیاز دانشگاه تنظیم شد (دانشگاه فرهنگیان: ۱۳۹۵). این برنامه شامل چهاربخش است: ۱- شایستگی عمومی (Gk)-۲- شایستگی تربیتی (PK)-۳- شایستگی علمی (CK)-۴- شایستگی تربیتی موضوعی (PCK) (Saharkhiz, Safari, 2017: 33).

برنامه درسی بدین شکل است که ابتدا با طرح جدولی به توزیع تمامی دروس این رشته با ذکر تعداد واحدهای هر درس پرداخته است. سپس هر درس با اجزای (عنوان درس، تعداد واحد، تعداد ساعت، ذکرپیش نیاز، ذکر هدف، سرفصل، منابع اصلی و فرعی) بیان شده است. طول این دوره، چهار سال است که با نظام آموزشی واحدی در هشت نیمسال تحصیلی قابل اجرا خواهد بود. هر نیمسال تحصیلی شامل ۱۶ هفتۀ آموزشی است. برای هر واحد درسی نظری ۱۶ ساعت، برای هر واحد درسی عملی ۳۲ ساعت، برای هر واحد درسی کارگاهی ۴۸ ساعت و برای هر واحد کارورزی ۶۴ ساعت منظور شده است. همچنین ساعت درس کارنامی معلمی (پروژه) به تشخیص استاد راهنمای خواهد بود (دانشگاه فرهنگیان: ۱۳۹۵).

تعداد کل واحدهای درسی این رشته در دانشگاه فرهنگیان ۱۴۵ واحد است. ۱- دروس عمومی (GK) ۲۷ واحد است که در سه گروه ارائه می شود؛ الف- دروس مصوب وزارت علوم، تحقیقات و فناوری مشتمل بر ۸ واحد (فارسی عمومی، زبان انگلیسی، تربیت بدنی ۱ و ۲)، ب- دروس معارف اسلامی ۱۶ واحد مشتمل بر دروس مبانی نظری اسلام (دو درس ۲ واحدی)، دروس اخلاق اسلامی (۲ واحد)، دروس انقلاب اسلامی (۲ واحد)، دروس تاریخ و تمدن اسلامی (۲ واحد)، دروس آشنایی با منابع اسلامی (۲ واحد)، ج- دروس عمومی ویژه دانشگاه فرهنگیان (۳ واحد) مشتمل بر سلامت/ بهداشت و صیانت از محیط زیست (۲ واحد)، نگارش علمی یا نگارش خلاق (۱ واحد) است.

۲- دروس تعلیم و تربیت اسلامی ۱۹ واحد مشتمل بر (سیره تربیتی پیامبر و اهلیت (ع)، نظام تربیتی اسلام، فلسفه تربیت در ج ۱.۱، فلسفه تربیت رسمی و عمومی در ج ۱.۱، اسناد، قوانین

و سازمان اموزش و پرورش، اخلاق حرفه‌ای معلم، تاریخ اندیشه و عمل تربیتی در اسلام و ایران، نقش اجتماعی معلم از دیدگاه اسلام)، ۳- دروس تربیتی (PK) ۱۸ واحد مشتمل بر (روانشناسی تربیتی، جامعه‌شناسی تربیتی، نظریه‌های یادگیری و آموزش، اصول و روش‌های تدریس، اصول و روش‌های راهنمایی و مشاوره، ارزشیابی پیشرفت تحصیلی، کاربرد هنر در آموزش، کاربرد زبان در تربیت، مدیریت آموزشگاهی، آموزش و پرورش تطبیقی). ۴- دروس تخصصی ۸۱ واحد که به دو بخش تقسیم می‌شود: دروس موضوعی (CK) ۵۴ واحد (صرف کاربردی ۱۰۲ و ۳، نحوکاربردی ۱۰۲ و ۳، آزمایشگاه ۱۰۲، گفت و شنود ۱۰۲، نگارش ۱۰۲، تاریخ ادبیات و متون نظم معاصر، تاریخ ادبیات و متون نثر معاصر، علم معانی، علم بیان و بدیع، عروض و قافیه، فن ترجمه از فارسی به عربی و بر عکس، نقد ادبی، روش تحقیق و مأخذشناسی، قرائت و ترجمة روزنامه و مجلات، زیبایشناسی آیات قرآن کریم، تجزیه و ترکیب متون دینی، متون نهج البلاغه، متون تفسیری) و دروس موضوعی - تربیتی (PCK) در آموزش زبان عربی ۲۷ واحد (فلسفه معلمی، برنامه‌ریزی درسی، راهبردهای تدریس، طراحی آموزشی، طراحی واحد یادگیری، آزمون‌های تحصیلی، تحلیل محتوای کتاب درسی، کاربرد فناوری اطلاعات و ارتباطات ۱۰۲ و ۳، تجربه‌های خاص حرفه‌ای، پژوهش و توسعه حرفه‌ای ۱۰۲ و ۳، کارورزی ۱۰۲ و ۳ و ۴، کارنامه معلمی) می‌باشد. ۵- دروس اختیاری که اضافه بر سقف واحد است.

جدول ۲: واحدهای برنامه درسی دوره کارشناسی رشته «آموزش زبان عربی» دانشگاه فرهنگیان

واحد	نوع درس تعداد	
۸ واحد	مصطفوب وزارت علوم، تحقیقات و فناوری	عمومی
۱۶ واحد	معارف اسلامی	
۳ واحد	ویژه دانشگاه فرهنگیان	
۱۹ واحد	تعلیم و تربیت اسلامی	تخصصی
۱۸ واحد	تربیتی	
۵۴ واحد	موضوعی	موضوعی - تربیتی
۲۷ واحد	موضوعی - تربیتی	
اضافه بر سقف واحد	اختیاری	
۱۴۵ واحد	جمع	

پس هدف برنامه درسی رشته «آموزش زبان عربی» تربیت نیروهای کارآمد به منظور تحول و تغییر بنیادین در ساختار نیروی انسانی مرتبط با درس عربی و تربیت نیروی متخصص و توانا به منظور انتقال درست اطلاعات به مخاطب است. از آنجا که لازم است معلم تمامی اطلاعات موردنیاز خود را در حوزه درسی موردنظر کسب نماید، از اینرو در این برنامه تلاش شده در واحدهای تعیین شده این اطلاعات به صورت مجزا و تحت عنوانی معین دسته‌بندی شود و مطابق یک برنامه مشخص به مخاطب انتقال داده شود (دانشگاه فرهنگیان، ۱۳۹۵: ۴).

۵. برنامه درسی مقطع کارشناسی رشته «دبیری زبان و ادبیات عربی»

تربیت دبیر عربی مطابق نیاز جمهوری اسلامی ایران، از مهمترین رسالت‌های فرهنگی تنظیم کنندگان کمیته تخصصی زبان و ادبیات عربی شورای عالی انقلاب فرهنگی است. دوره کارشناسی تربیت دبیر چهار سال و شکل نظام طبق تصویب شورای عالی برنامه‌ریزی واحدی است و طول هر نیمسال تحصیلی ۱۷ هفتۀ متوالی است و زمان تدریس هر واحد نظری ۱۷ ساعت در طول یک نیمسال می‌باشد.

جدول ۳: واحدهای برنامه درسی کارشناسی رشته «دبیری زبان و ادبیات عربی» وزارت علوم و تحقیقات

واحد	نوع درس تعداد
۱۸ واحد	عمومی
۲۴ واحد	تربیتی
۹۳ واحد	پایه و اصلی و تخصصی
۱۳۵ واحد	جمع

دروس این رشته مشتمل بر ۱۳۵ واحد است که از این تعداد ۱۸ واحد مربوط به دروس عمومی، یعنی دروس مشترک میان تمام رشته‌های تحصیلی دانشگاهی است؛ مانند، معارف او، فارسی، اخلاق اسلامی، انقلاب اسلامی، تاریخ اسلامی، زبان خارجی، متون اسلامی، تربیت بدنی او. ۲. دروس تربیتی ۲۴ واحد مشتمل بر (مبانی برنامه‌ریزی متوسطه، روانشناسی کودکی و نوجوانی، روانشناسی تربیتی، سنجش و اندازه‌گیری، اصول و فنون مشاوره و راهنمایی، تولید و کاربرد مواد آموزشی، مدیریت آموزشی، روشهای و فنون تدریس، اصول و فلسفه آموزش و پرورش، تمرین دبیری او) است. دروس پایه و اصلی و تخصصی ۹۳

واحد در ۸ گروه درسی ارایه می‌شود: گروه دروس علوم بلاغی، گروه دستوری، گروه دروس تاریخی (تاریخ ادبیات عرب)، گروه دروس ارتقای مهارت‌های زبانی، گروه دروس مربوط به ترجمه و فنون و روش‌های آن، گروه دروس زبانشناسی، و گروه دروس مربوط به خواندن و درک مطلب انواع متون ادبی قدیم و معاصر و در نهایت گروه دروس آشنایی مهارات معلمی. دروس پایه و تخصصی عبارتند از: صرف ۱ و ۲، نحو ۱ و ۲، تمرین صرف و نحو ۱ و ۲، نقد ادبی، تاریخ ادبیات از دوره جاهلی تا پایان دوره اموی، متون نظم و نثر از دوره جاهلی تا پایان دوره اموی، تاریخ ادبیات دوره عباسی اول، متون نظم و نثر دوره عباسی اول، تاریخ ادبیات دوره عباسی دوم، متون نظم و نثر دوره عباسی دوم، تاریخ ادبیات از سقوط بغداد تا معاصر، متون نظم و نثر از سقوط بغداد تا معاصر، تاریخ ادبیات اندلس، متون نظم و نثر اندلس، تاریخ ادبیات دوره معاصر ۱ و ۲، متون نظم و نثر دوره معاصر ۱ و ۲، علوم بلاغی ۱ و ۲، آزمایشگاه زبان ۱ و ۲ و ۳، مکالمه ۱ و ۲ و ۳، انشاء ۱ و ۲ و ۳، فقه اللغة، قرائت و ترجمه و تجوید قرآن کریم، ادب سیاسی در اسلام، متون حدیث و نهج البلاغه، قرائت متون عرفانی، متون تفسیری و قرآن کریم و زبان خارجه ۱ و ۲، ترجمه از عربی به فارسی و بالعکس، روزنامه و مجلات عربی، تجزیه و تحلیل کتاب‌های عربی دوره راهنمایی و دبیرستانی.

۶. گزارش یافته‌های میدانی

یافته‌های توصیفی تحقیق نمایانگر خصوصیات و شمای کلی ویژگی‌های نمونه تحقیق است (Hafeznia, 2013: 12). چون هدف پژوهش حاضر آسیب‌شناسی برنامه درسی از نظر استادان دانشگاه فرهنگیان است؛ بنابراین با یک گروه از افراد مواجه هستیم و واحد تحلیل این تحقیق یک سطحی است.

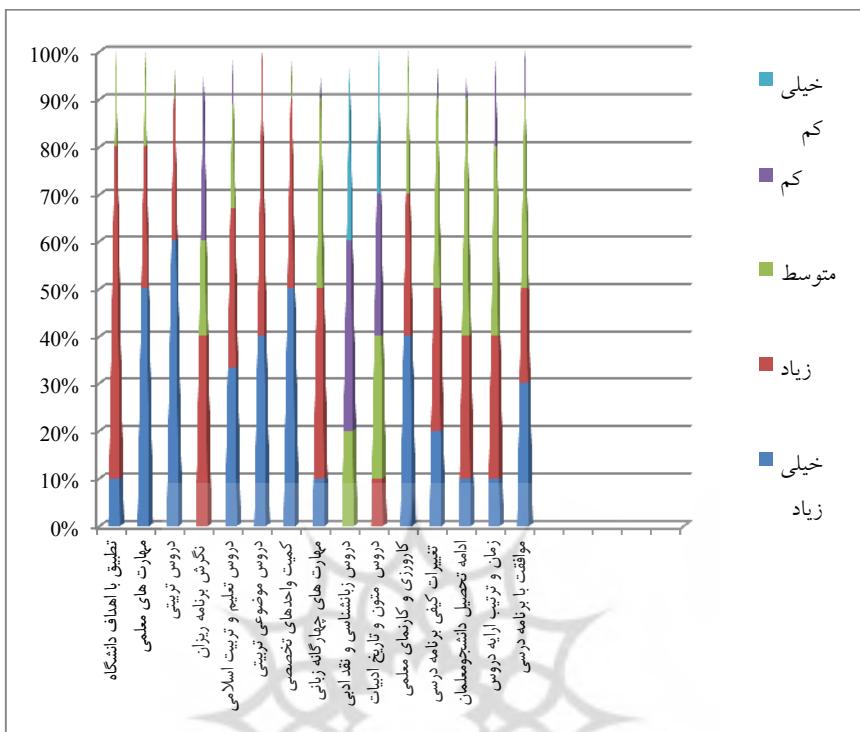
۱.۶ تحلیل یافته‌های پژوهش

با توجه به گویه‌های ۱۵ گانه مطرح شده، نظریات استادان به صورت جدول زیر تحلیل و بررسی می‌شود:

آسیب‌شناسی برنامه درسی رشته «آموزش زبان عربی» ... (هدایت الله تقی زاده) ۶۳

ردیف	گیرنده‌ها	فراتری										ردیف	
		جمع		خلیل کو		کلم		متضطر		زبان			
		تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد		
۱	برنامه درسی رشته آموزش زبان عربی تا چه حد در رشتکی اقدام شده است؟	۱۰۰	۱۰	*	*	*	*	۲۰	۲	۷۰	۲	۱۰	
۲	ازم در راستی میلارت همی علیکم در این رشته توجه می کنند؟	۱۰۰	۱۰	*	*	*	*	۲۰	۲	۷۰	۵	۱۰۰	
۳	در برنامه درسی رشته آموزش زبان عربی تا چه دوره کارشناسی آزاده میزان زبان آموزش دهنده توجه شده است؟	۱۰۰	۱۰	*	*	*	*	۱۰	۱	۷۰	۳	۱۶۰	
۴	آموزش زبان عربی نوادگان کارشناسی برنامه در برنامه درسی رشته آموزش زبان عربی نوادگان کارشناسی با برنامه درسی قابل موافقیت نباشد.	۱۰۰	۱۰	*	*	*	*	۲۰	۲	۷۰	۴	*	
۵	در برنامه درسی رشته آموزش زبان عربی تا چه دوره کارشناسی آزاده میزان به آموزش شروع نکلید و توجه شدید است؟	۱۰۰	۱۰	*	*	*	*	۱۰	۱	۷۰	۲	۲۰	
۶	در برنامه درسی رشته آموزش زبان عربی تا چه دوره کارشناسی آزاده درجه آموزش شروع و موضعی ترتیب (PKT) توجه شده است؟	۱۰۰	۱۰	*	*	*	*	۱۰	*	۷۰	۴	۴۰	
۷	گیت و لادهای درسی تخصصی را در برنامه درسی رشته آموزش زبان عربی چگونه می‌کنند؟	۱۰۰	۱۰	*	*	*	*	۲۰	۴	۱۰	۱	۱۵۰	
۸	در برنامه درسی رشته آموزش زبان عربی تا چه دوره کارشناسی آزاده اذار زده آموزش مهارت های جهازه زبانی توجه شده است؟	۱۰۰	۱۰	۱۰	۱	۱۰	۴	۲۰	۴	۷۰	۴	۱۰	
۹	به نظر شما تا برنامه درسی آموزش زبان عربی در دوره کارشناسی آزاده میزان به توزیع زمانی و اذار زده آموزش مهارت های جهازه زبانی توجه شده است؟	۱۰۰	۱۰	۱۰	۴	۱۰	۴	۲۰	۲	۷۰	*	*	
۱۰	در برنامه درسی رشته آموزش زبان عربی تا چه دوره کارشناسی آزاده میزان به دروس متون و تاریخ ادبیات توجه شده است؟	۱۰۰	۱۰	۱۰	۳	۱۰	۳	۲۰	۲	۷۰	۱	*	
۱۱	پایلوج به قرآن و احادیث کاربردی و کارنمای معلمی در برنامه درسی آموزش زبان عربی تا چه قرآنی این قرآن موافق هستند؟	۱۰۰	۱۰	*	*	*	*	۲۰	۳	۷۰	۴	۴۰	
۱۲	تغییرات ایکی برنامه درسی رشته آموزش زبان عربی را در هشتگاهی به اذار آموزش زبان عربی چگونه از زبانی می‌کنند؟	۱۰۰	۱۰	*	*	۱۰	۱	۱۰	۴	۷۰	۲	۲۰	
۱۳	برنامه درسی رشته آموزش زبان عربی تا چه دوره کارشناسی آزاده اذار زده اذاره توجه شدید است؟	۱۰۰	۱۰	*	*	۱۰	۱	۱۰	۵	۷۰	۲	۱۰	
۱۴	تا چه قدر زمان و ترکیب از این دروس در برنامه درسی آموزش زبان عربی موقعیت هستند؟	۱۰۰	۱۰	*	*	۱۰	۲	۱۰	۴	۷۰	۳	۱۰	
۱۵	با توجه به ارزی و لادهای ترتیبی، تخصصی و موضوعی شریطی آزاده حد قدر از برنامه درسی آموزش زبان عربی موافق هستند؟	۱۰۰	۱۰	*	*	۱۰	۱	۱۰	۴	۷۰	۳	۱۰	

پرستال جامع علوم انسانی و مطالعات اسلامی

نمودار میله‌ای گویه‌ها و فراوانی‌های پرسشنامه بر اساس طیف لیکرت

۲۶ شیوه نگرش بر نامه ریزان آموزشی

شیوه نگاه برنامه‌ریزان امر آموزش از عوامل مؤثر در برنامه‌ریزی است. متأسفانه یکسونگری برنامه‌ریزان آموزشی رشتۀ «دبیری زبان و ادبیات عربی» در طراحی سرفصل دروس، موجب شده که نتوان برای بسیاری از آنان افق روشی را ترسیم کرد (نورسیده، ۱۳۹۷: ۳۱). در مقابل، یکی از دلایل موفقیت نسبی رشتۀ «آموزش زبان و ادبیات عربی»، نوع نگاه گروه‌های آموزشی این رشتۀ است؛ چراکه دست اندکاران این رشنۀ آموزش آنرا بعنوان هدف نهایی خود پنداشته و به دنبال آن در پی تحقق افق و سیعتری هستند و آموزش به عنوان مقدمه‌ای برای آماده‌سازی آنها برای ورود به بازار کار است، لذا بر برنامه‌ریزان امر آموزش لازم است که ابتدا اهداف آموزش را چه از حیث کمیت و چه از حیث کیفیت مشخص کنند، آنگاه راهکارها و

ترتیب اجرای آنها را مشخص نمایند و سپس برنامه‌ریزی نهایی را آغاز نمایند (محسن پور، ۱۳۷۷: ۴۳).

در برنامه درسی رشته قدیم عربی، تعداد واحدهای مرتبط با حوزه دستور زبان قابل توجه است، اما متأسفانه در سرفصل جدید آموزش زبان عربی این دروس کاهش داشته است؛ به طوری که احمد پاشازانوس در مقدمه کتاب خود می‌نویسد:

پس از مدت‌ها تحصیل و تدریس در دانشگاه‌های مختلف کشور به این نتیجه رسیدم که دانشجویان رشته زبان عربی در یادگیری قواعد این زبان، علی‌الخصوص در دو زمینهٔ صرف و نحو با مشکل مواجه هستند، لذا بر خود لازم دیدم که نسبت به تألیف کتابی در علم صرف اقدام نمایم (پاشازانوس، ۱۳۸۶: ۱۳)

و باید نوع نگاه برنامه‌ریزان تغییر یابد، چرا که این تغییر سرآغاز تغییرات بعدی خواهد بود، مثلاً توجه به دروس موضوعی تربیتی (PCK) در سرفصل جدید رشته آموزش زبان عربی از جمله تغییرات به روز و کاربردی و مناسب با نیاز و کارآفرینی دانشجوی‌علمای این رشته است که به آن توجه شده است.

با توجه به گوییه ۴ پرسشنامه ۶۰/ استادان شیوه نگرش برنامه‌ریزان در برنامه درسی رشته آموزش زبان عربی دوره کارشناسی را متوسط بیان نمودند و معتقدند که اهداف آموزش زبان عربی و جایگاه گروه‌های آموزشی به خوبی در برنامه درسی مورد نظر بوده است و ۴۰٪ استادان توجه برنامه‌ریزان را کم اعلام کردند و در کل می‌توان توجه آنان به این امر را مثبت ارزیابی نمود.

۳.۶ تغییرات کمی دروس ارائه شده در برنامه جدید «آموزش زبان عربی»

در برنامه درسی «دبیری زبان و ادبیات عرب» در هر نیمسال ۱۷ هفته متوالی کلاس بود و زمان تدریس هر واحد درس نظری ۱۷ ساعت در طول یک نیمسال بود و تعداد واحدهای درسی آن در بخش عمومی ۱۸ واحد، تربیتی ۲۴ واحد و دروس پایه و اصلی ۹۳ واحد بود. در حالی که برنامه درسی «آموزش زبان عربی» هر نیمسال ۱۶ هفته متوالی کلاس و زمان تدریس درس نظری ۱۶ ساعت در یک نیمسال است و تعداد واحدهای درسی آن ۱۴۵ واحد در بخش‌های عمومی ۲۷ واحد، تربیتی ۱۸ واحد، تعلیم و تربیت اسلامی ۱۹

واحد و موضوعی ۵۴ و موضوعی - تربیتی ۲۷ واحد است. دروس به دو شیوه نظری و عملی ارائه می‌شد که در دو بخش نظری (۱۱۶) واحد و بخش عملی (۶) واحد شامل (تربیت بدنی ۱ و ۲) ۲ واحد، (تمرین دیری ۱ و ۲) ۴ واحد است، در حالی که در برنامه درسی آموزش زبان عربی چهار دسته درس وجود دارد که عبارتند از: الف- دروس عمومی ۲۷ واحد در سه بخش زیر است: ۱- مصوب وزارت علوم ۸ واحد - معارف اسلامی ۱۶ واحد - دروس ویژه دانشگاه فرهنگیان ۳ واحد است. ب- درس تعلیم و تربیت اسلامی ۱۹ واحد. ج- درس تربیتی ۱۸ واحد د- درس تخصصی ۸۱ واحد است. و از نظر ارائه به شش قسم تقسیم می‌شود: الف- درس ترکیبی نظری - عملی ۴۰ واحد عبارتند از: سلامت و بهداشت (۱+۱)، اصول و نظریه‌های آموزش و یادگیری (۱+۱)، اصول و مشاوره ارزشیابی پیشرفت تحصیلی (۱+۱)، زیباشناسی آیات قرآن کریم (۱+۱)، تجزیه و ترکیب متون دینی (۱+۱)، برنامه ریزی در آموزش زبان عربی (۱+۱)، آزمون های تحصیلی و آزمون سازی در آموزش زبان عربی (۱+۱)، تحلیل محتوای کتاب درسی (۱+۱)، آزمایشگاه ۱ و ۲ (۱+۱)، گفت و شنود ۱ و ۲ (۱+۱)، نگارش یک و دو (۱+۱)، علم معانی (۱+۱)، علم بیان و بدیع (۲+۱)، و فن ترجمه (۱+۱)، نقد ادبی (۱+۱)، روش تحقیق و مرجع شناسی (۱+۱)، ب- دروس عملی ۶ واحد عبارتند از: نگارش علمی (۱ واحد)، کاربرد هنر در آموزش (۱ واحد)، کاربرد زبان در تربیت (۱ واحد)، تربیت بدنی ۱ و ۲ (۱ واحد)، عروض و قافیه (۱ واحد)، ج- دروس کارگاهی ۹ واحد عبارتند از کاربرد فناوری ۱ و ۲ و ۳، پژوهش و توسعه حرفه ای ۱ و ۲ و ۳، راهبردهای تدریس ۱ واحد، طراحی آموزشی ۱ واحد، طراحی واحد یادگیری در آموزش زبان عربی ۱ واحد، د- دروس نظری ۸۰ واحد. ه- درس کارورزی ۱ و ۲ و ۳ و ۴ (۱ واحد) هر ۲ واحد به مقدار ۱۲۸ ساعت و - پژوهه کارنمای معلمی ۲ واحد.

تعداد کل واحد در برنامه قدیم، ۱۳۵ واحد و در برنامه جدید ۱۴۵ واحد است که افزایش ۱۰ واحدی را نشان می‌دهد (جدول شماره ۴).

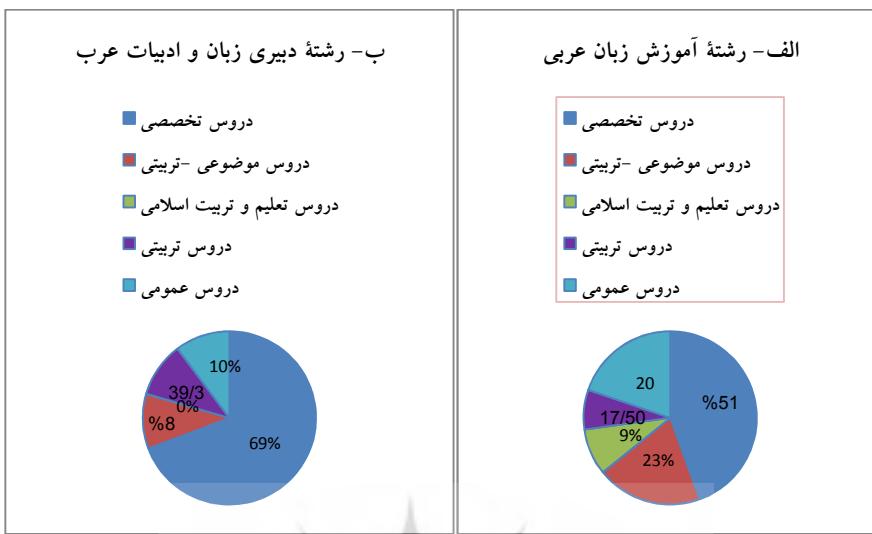
آسیب‌شناسی برنامه درسی رشته «آموزش زبان عربی» ... (هدایت الله تقی زاده) ۶۷

جدول ۴: مقایسه‌ای درصد و تعداد واحدهای برنامه درسی جدید و قبلی رشته آموزش زبان عربی به تفکیک نوع درس

سهم درصدی		تعداد واحد		نوع درس	
جدید	قبلی	جدید	برنامه قبلی	جدید	برنامه قبلی
/۱۸	۱۴/۶	۲۷	۱۸	شاپرکی عمومی (GK)	عمومی
۱۷/۵	۳۹/۳	۱۸	۲۴	شاپرکی تربیتی (PK)	تربیتی
/۵۱	/۶۹	۵۴	۹۳	شاپرکی تربیتی (PK)	پایه‌و اصلی - وتحصصی
/۲۳	/۸	۲۷	-----	شاپرکی تربیتی موضوعی (PCK)	-----
/۱۰	۰	۱۹	-----	تعلیم و تربیت اسلامی	-----
۰	۰	اضافه بر سقف	۰	اختیاری	اختیاری
/۱۰۰	/۱۰۰	۱۴۵	۱۳۵	جمع	

با توجه به مطالب بالا می‌توان گفت که دروس عمومی از ۱۸ واحد به ۲۷ واحد افزایش یافته و سهم آنها در کل برنامه درسی از ۱۴/۶ درصد به /۱۸ افزایش یافته است.

دروس تربیتی از ۲۴ واحد به ۱۸ واحد کاهش یافته است و سهم این دروس در کل برنامه را از ۳۹/۳ به ۱۷/۵ کاهش داده است. دروس تحصصی زبان عربی از ۹۳ واحد به ۵۴ واحد کاهش یافته است و سهم این دروس در کل برنامه درسی، از /۶۹ به /۵۱ درصد کاهش یافته است. دروس موضوعی- تربیتی در برنامه درسی دبیری زبان و ادبیات عرب نبود، و درس «تمرین دبیری ۱و۲» در جدول دروس تربیتی ارائه می‌شد، در حالی که در برنامه درسی جدید در عنوان دروس موضوعی- تربیتی آمده و از /۸ به /۲۳ افزایش یافته است. و درس «تجزیه و تحلیل کتاب‌های عربی دوره راهنمایی و دبیرستانی» در سرفصل قدیم در جدول دروس اصلی و پایه آمده و در برنامه جدید با عنوان «تحلیل محتوای کتب درسی متوسطه» در جدول دروس موضوعی- تربیتی آمده است.

شکل ۱: سهم نسبی انواع دروس در برنامه درسی الف- رشته آموزش زبان عربی، ب- رشته دبیری زبان و ادبیات عرب

بنا بر نظر استادان، واحدهای تخصصی (دانش موضوعی) برنامه درسی رشته آموزش زبان عربی بسیار کم است، منابع آموزشی و محتوا برای آموزش زبان عربی اندک است و منابع معرفی شده بعضاً اهداف را محقق نمی‌کند، تألیف کمی در حوزه آموزش عربی وجود دارد، و ارزیابی آنان نشانگر توزیع مناسب کمیت در برنامه درسی است.

۴.۶ تغییرات کیفی در برنامه جدید

علاوه بر تغییرات قابل توجه کمی در سهم انواع دروس، برنامه درسی جدید «آموزش زبان عربی» حاوی دروسی است که در برنامه قبلی (دبیری زبان و ادبیات عربی) وجود نداشته اند. در بین این دروس، گروهی از دروس که ماهیت تربیتی موضوعی (PCK) دارند، با ساختار بین رشته‌ای که دارند، بیشتر از بقیه دروس جدید جلب توجه می‌کنند. این دروس ۲۷ واحد که عبارتند از: فلسفه معلمی در آموزش زبان عربی، برنامه‌ریزی درسی در آموزش زبان عربی، کاربرد فناوری اطلاعات و ارتباطات در زبان عربی ۱۰۲ و ۱۰۳، راهبردهای تدریس در آموزش زبان عربی، پژوهش و توسعه حرفه ای ۱۰۲ و ۱۰۳، آزمون‌سازی در زبان عربی، تحلیل محتوای

آسیب‌شناسی برنامه درسی رشته «آموزش زبان عربی» ... (هدایت الله تقی زاده) ۶۹

کتب درسی، کاروزی ۱ و ۲ و ۳ و ۴، تجربه‌های حرفه‌ای در آموزش زبان عربی، طراحی واحد یادگیری در آموزش زبان عربی و کارنما معلمی (پروژه).

اجرای درس کاربرد فناوری اطلاعات و ارتباطات در آموزش زبان عربی در ترم های متوالی، یکی دیگر از نقاط قوت برنامه درسی جدید است. امروزه فناوری اطلاعات و ارتباطات به عنوان ابزاری بسیار کارآمد در اختیار متخصصان و متولیان تعلیم و تربیت به منظور تغییر و بهبود روش های یاددهی یادگیری، تعالی بخشی به اهداف تربیتی و اصلاحات آموزشی قرار گرفته است (معینی نسب و همکاران، ۱۳۹۵). اجرای با کیفیت این واحد درسی، می‌تواند میزان مهارت و توانایی دانشجو معلمان زبان عربی را از حیث ساخت و تولید محتوای آموزشی و استفاده از فناوری ها در آموزش، به طور چشمگیری افزایش دهد.

با توجه به سؤال ۱۲ پرسشنامه، ۹۰٪ استادان تغییرات کیفی برنامه درسی رشته آموزش زبان عربی را در دستیابی به اهداف آموزش زبان عربی، متوسط به بالا ارزیابی نمودند.

۶. کارورزی و کارنما معلمی در برنامه جدید

اهمیت درس کارورزی و توسعه حرفه‌ای معلمان در مطالعات مختلف تأکید شده است (Fielder: 2010; Buczynskils: 2010) همچنین رابطه بین کیفیت آموزش معلمان در درس کارورزی با آموزش دانش آموزان نشان داده شده است (Nicu: 2015) بنابراین افزایش واحد کارورزی از ۴ واحد در دو ترم، به ۸ واحد در ۴ ترم، یکی دیگر از تغییرات مثبت در برنامه درسی جدید به شمار می‌رود.

یکی دیگر از تغییرات مثبت برنامه درسی جدید، درس کارنما معلمی است که بر اساس روش پژوهش روائی طراحی شده و نتایج نشان داده است که پژوهش روائی تأثیرات سازنده-ای در حوزه‌های گوناگون تربیت معلم نظری تثیت هویت حرفه‌ای، افزایش دانش و مهارت دانشجو معلمان، اثربخشی کارورزی تدوین منطقی تر برنامه درسی، تسهیل فرایندهای پیچیده تدریس، بهبود فرایند آموزش و یاددهی یادگیری و نیز توسعه درک آنان تربیت معلم پژوهندۀ، بهبود نگرش حرفه‌ای و کاهش تعارضات ناشی از تفاوت‌های فرهنگی داشته است (گلکار، ۱۳۹۵).

در مورد افزایش واحد کارورزی و کارنماهی معلمی در برنامه درسی آموزش زبان عربی، ۱۰۰ استادان با آن موافق بودند و آن را در سطح عالی ارزیابی نمودند و از تغییرات مثبت برنامه ریزان برای حرفه معلمی دانشجویان به شمار آوردن.

۶. واحدهای مربوط به مهارت‌های چهارگانه زبانی

درویشی که ناظر به ارتقای مهارت‌های زبانی در رشتۀ «آموزش زبان عربی» دانشگاه فرهنگیان عبارتند از: گفت و شنود ۱ و ۲ (۴ واحد)، آزمایشگاه ۱ و ۲ (۴ واحد)، نگارش ۱ و ۲ (۴ واحد)، فن ترجمه (۲ واحد)، ترجمه از عربی به فارسی و بالعکس (۴ واحد)، روزنامه و مجلات عربی (۲ واحد) (در مجموع ۲۰ واحد) قابل ذکر است که آموزش و شیوه‌های تدریس در همین تعداد اندک واحدها نیز با خللها و کاستی‌های فراوانی مواجه است.

اما دروس مربوط به مهارت‌های چهارگانه زبانی در برنامه درسی رشتۀ «دبیری زبان و ادبیات عربی» به این شرح است: گفت و شنود ۱ و ۲ و ۳ (۶ واحد)، آزمایشگاه ۱ و ۲ و ۳ (۶ واحد)، انشاء ۱ و ۲ و ۳ (۶ واحد)، نامه‌نگاری و خلاصه‌نویسی (۲ واحد)، قرائت و تجوید قرآن کریم (۲ واحد)، ترجمه متون اسلامی (۲ واحد)، فن ترجمه (۲ واحد)، ترجمه از عربی به فارسی و بالعکس (۴ واحد)، روزنامه‌نگاری (۲ واحد)، روزنامه و مجلات عربی (۲ واحد)، قرائت و تجوید قرآن کریم (۲ واحد) در مجموع واحد) به این ترتیب دانشجویان مقطع کارشناسی رشتۀ «آموزش زبان عربی» در بهترین حالت، در زمینه مهارت‌های زبانی، بیش از بیست واحد درسی را پشت سر نمی‌گذارند، اما دانشجویان رشتۀ «دبیری زبان و ادبیات عربی»، ملزم به گذراندن چیزی معادل سی و دو واحد درسی در همین زمینه هستند. مضاف بر این که این واحدها نسبت به واحدهای مربوط به مهارت‌های زبانی رشتۀ «آموزش زبان عربی» از تنوع و شمول بیشتری نیز برخوردار است.

بر اساس پرسشنامه، استادان اظهار نظر نمودند که در برنامه درسی رشتۀ «آموزش زبان عربی» به مهارت‌های چهارگانه زبانی متأسفانه توجه زیادی نشده است و تعداد واحدهای مهارتی از ۳۶ واحد به ۲۰ واحد کاهش پیدا کرده است؛ ۵۰٪ استادان آن را ضعیف و کم اعلام کردند و بر این باورند که با توجه به رویکرد مهارتی کتاب‌های درسی نونگاشت، باید که در برنامه درسی اهتمامی بیش از پیش به این امر شود، زیرا دانشجویان رشتۀ «آموزش زبان عربی» بیشتر باید تحت آموزش زبان قرار گیرند تا آموزش ادبیات.

۷.۶ واحدهای متون و تاریخ ادبیات

شكل معرفی زبان عربی و شروع آموزش آن، شروع واقع گرایانه‌ای نیست. معمولاً ما آموزش زبان عربی را با آیات و احادیث شروع می‌کنیم، در حالیکه هیچ کتاب آموزش زبان انگلیسی با کلمات شکسپیر انگلیسی را شروع نمی‌کند و ما هم آموزش زبان فارسی را به غیر فارسی زبان‌ها با شاهنامه یا مثنوی مولوی یا دیوان حافظ شروع نمی‌کنیم (اصغری، ۸:۱۳۹۶) و باید عناصر سهولت و انتقال از خاص به عام را رعایت نماییم.

واحدهای مربوط به تاریخ ادبیات و نصوص مختلف در رشته «دیری زبان و ادبیات عربی» عبارتند از: تاریخ ادبیات از دوره جاهلی تا پایان اموی و متون نظم و نثر آن (۸ واحد)، تاریخ ادبیات دوره عباسی و متون نظم و نثر آن (۸ واحد)، تاریخ ادبیات از سقوط بغداد تا معاصر و متون نظم و نثر آن (۴ واحد)، تاریخ ادبیات اندلس و متون نظم و نثر آن (۴ واحد)، تاریخ ادبیات دوره معاصر و متون نظم و نثر آن (۸ واحد)، متون نظم و نثر عربی در ایران از آغاز تا سقوط بغداد و از سقوط بغداد تا معاصر (۴ واحد)، متون حدیث (۲ واحد)، نهج البلاغه (۲ واحد)، ادب سیاسی در اسلام (۲ واحد)، قرائت متون عرفانی (۲ واحد)، قرائت متون تفسیری (۲ واحد). (مجموعاً ۴۶ واحد درسی).

اما اگر به مواد درسی در برنامه درسی جدید، نظری عمیق بیفکنیم، خواهیم دید که متون و تاریخ ادبی دوره‌های مختلف ادبیات عربی، در برنامه «آموزش زبان عربی»، در مقایسه با سرفصل قدیم، دارای حجمی بسیار اندکی هستند، یعنی از ۴۶ واحد متون و تاریخ ادبیات سرفصل قدیم به ۸ واحد تاریخ ادبیات و متون نظم و نثر معاصر (۴ واحد)، متون نهج-البلاغه (۲ واحد)، متون تفسیری (۲ واحد) کاهش یافته است که در ترم ۷ و ۸ ارائه می‌شوند و این حجم کم هم عملأ مشکلاتی را برای ادامه تحصیل دانشجو معلمان بوجود خواهد آورد.

استادان با توجه به سؤال ۱۰ و ۱۳ پرسشنامه بر این باورند که در برنامه درسی رشته «آموزش زبان عربی» دروس متون و تاریخ ادبیات مورد کم لطفی قرار گرفته و آنان واحدهای متون و تاریخ ادبیات را ضعیف و کم رنگ ارزیابی نمودند. و معتقدند که از آن-جایی که سیاست کلی آموزش و پژوهش در زمینه آموزش زبان عربی در مدارس در سال‌های اخیر تغییر کرده و رویکرد از قاعده محوری به سمت متن خوانی و ترجمه محوری گرایش پیدا کرده است، حذف دروس تاریخی و متون نظم و نثر در دانشگاه فرهنگیان، با این سیاست در تنافض است. بنابراین پیشنهاد می‌کنند که متون دوره جاهلی و اسلامی و

عباسی که به نوعی شناسنامه رشتۀ زبان عربی هستند و آشنایی با آنها ضروری است، در برنامه درسی اضافه شود.

۸.۶ کیفیت آموزش واحدهای مربوط به زبانشناسی و نقد ادبی

این گروه از واحدهای در رشتۀ «دیبری زبان و ادبیات عربی» با عنوانین نقد ادبی، ادبیات تطبیقی و فقه اللغة (۶ واحد) ارائه می‌گردد و در برنامه درسی «آموزش زبان عربی» فقط نقد ادبی (۲ واحد) ارائه می‌شود که بر اساس نظر استادان در سؤال ۹ پرسشنامه، این نتیجه بدست آمد که ۸۰/ آنان به کم توجهی برنامه ریزان به این مقوله نظر دادند و در مقایسه با سرفصل قدیم بیان نمودند که دانشجویان رشتۀ «دیبری زبان و ادبیات عربی» در دروس زبانشناسی و نقد ادبی، بسیاری از مکاتب نقدی را فرا می‌گیرند و مکاتیب مختلف ادبیات تطبیقی را می‌شناسند، در حالی که دانشجویان معلمان رشتۀ «آموزش زبان عربی» تنها از نمونه‌هایی بسیار محدود از این مباحث آگاهی می‌یابد و میزان احاطه آنان را در زمینه ادبیات تطبیقی و زبانشناسی و مکاتیب ادبی نو به حداقل می‌رسد.

۹.۶ زمان ارائه دروس در سرفصل جدید و قدیم

زمان ارائه دروس تربیتی و موضوعی- تربیتی، در برنامه درسی قدیم به شکل زیر بود: درس روانشناسی ترم چهارم و در سرفصل جدید ترم اول، اصول و فنون مشاوره در سرفصل قدیم ترم ۴ در سرفصل جدید ترم یک، مدیریت آموزشگاهی در سرفصل قدیمی ترم یک، در فصل جدید ترم ۳ تمرین دیبری ۱ و ۲ در سرفصل قدیم ترم هفت و هشت به میزان ۱۳۶ ساعت. و در فصل جدید آموزش زبان عربی به صورت کارورزی ۱ تا ۴ در ترم ۶ تا ۸ هر دو واحد به ارزش ۱۲۸ ساعت است.

در برنامه درسی رشتۀ دیبری «زبان و ادبیات عربی»، درحالیکه هنوز توانمندی‌های لازم برای درک درست متون ساده عربی را در زبان آموز به وجود نیاورده است، وی را با متون سنتگین ادبی مواجه می‌سازد. واحدهای تخصصی متون و تاریخ ادبیات در برنامه قدیم معمولاً از متون دوره جاهلی شروع می‌شود و با متون و تاریخ ادبیات معاصر پایان می‌پذیرد. وجود این نقص به روشنی در طراحی سرفصل دروس و نیز در زمان ارائه آنها به

دانشجو مشهود است (نورسیده، ۱۳۹۷: ۳۸) اما در برنامه درسی جدید این دروس در ترم ۷ و ۸ ارائه می‌شوند. با توجه به سؤال ۱۴ پرسشنامه، ۸۰٪ استادان با زمان و ترتیب ارایه دروس، در برنامه درسی آموزش زبان عربی موافق بودند و آن را مناسب دانستند.

۷. نتیجه‌گیری

نتایج کلی تحقیق نشان می‌دهد که همه استادان، برنامه درسی رشتۀ «آموزش زبان عربی» را مطلوب و در راستای اهداف اساسنامه و مأموریت دانشگاه فرهنگیان و متناسب با حرفه و مهارت‌های معلمی دانستند و میزان توجه برنامه‌ریزان در دروس تربیتی، و دروس موضوعی- تربیتی را در سطح عالی ارزیابی نمودند و افزایش واحد کارورزی و کارنمای معلمی را نقطه عطفی در ارتقای حرفه‌ای دانشجو معلمان دانستند.

برنامه جدید رشتۀ آموزش زبان عربی از حیث افزایش واحدهای موضوعی تربیتی (PCK)، و کاربردی تر شدن علوم تربیتی برای دانشجو معلمان این رشتۀ، تغییرات قبل ملاحظه‌ای داشته است. این تغییر، از نام دروس شروع شده و به عنوان مثال درس «برنامه‌ریزی درسی» به «برنامه‌ریزی درسی در آموزش زبان عربی» تغییر نام داده است. همچنین در سرفصل دروس نیز به کاربردهای دروس مذکور اشاره شده است. دروسی که اولین بار در برنامه درسی «آموزش زبان عربی» قرار داده شده‌اند (حدود ۲۷ واحد) نیز در نوع خود چشمگیر هستند. افزایش واحد کارورزی از ۴ واحد به ۸ واحد، افزوده شدن درس «زیباشناسی آیات قرآن و تجزیه و ترکیب متون دینی» در دروس موضوعی (CK) از نقاط قوت برنامه جدید درسی است.

مهمترين نقاط ضعف و آسیب‌های برنامه درسی از نظر استادان عبارتند از: اهداف رشتۀ به خوبی بيان نشده است، واحدهای تخصصی در آموزش عربی کم و واحدهای تربیتی زیاد هستند، همچنین بی‌اطلاعی از تاریخ این زبان و ادب و نویسنده‌گان و دوره‌های ادبی مرتبط با این زبان، روند موقیت‌های تحصیلات تكمیلی دانشجو معلمان را با چالش‌هایی مواجه ساخته است.

همچنین نتایج نشان می‌دهد که استادان، برنامه درسی رشتۀ «آموزش زبان عربی» را در دروس تخصصی ضعیف ارزیابی نمودند؛ به طوری که ۵۰٪ آنان ارزیابی دروس مهارت‌های زبانی، ۸۰٪ دروس زبانشناسی و نقد ادبی و ادبیات تطبیقی و ۶۰٪ دروس متون و تاریخ

ادبیات را ضعیف دانستند و بر این باورند که در برنامه جدید رشته آموزش زبان عربی واحدهای تخصصی کاهش قابل ملاحظه‌ای داشته و از ۹۴ واحد به ۵۴ واحد کاهش یافته است. با برنامه جدید، یک دبیر زبان عربی تربیت شده در این دانشگاه حدود ۵۱/۶۹ دوره کارشناسی را دروس تخصصی رشته عربی تشکیل می‌داد. این کاهش بیش از حد، خطر ضعف علمی فارغ‌التحصیلان این رشته را به دنبال خواهد داشت و از طرفی ادامه تحصیل دانشجو معلمان را با مشکل مواجه می‌کند.

پیشنهادات

- برنامه‌ریزان درسی توجه داشته باشند، موفقیت برنامه درسی آموزش عربی، در گروه تدوین منابع و محتوای درسی مناسب است؛ بنابراین این مهم هم از سوی دانشگاه و هم از سوی برنامه‌ریزان درسی باید مورد توجه و اهتمام ویژه قرار گیرد.
- ضرورت دارد، برنامه‌ریزان با برگزاری دوره‌هایی برای استادان و مدرسان آموزش زبان عربی، اهداف و مأموریت‌ها را در این دوره‌ها به نحو دقیق و مناسبی تبیین و تشریح کنند تا بتوانند به خوبی در کلاس‌های درس اجرا کنند.
- لازم است دروس مشابه تربیتی و موضوعی-تربیتی که از نظر مباحث هم پوشانی زیادی دارند، شناسایی شده و یکپارچه شوند و این کار با دروس عمومی و دروس تعلیم و تربیت اسلامی انجام شود.
- درس «کاربرد فناوری اطلاعات و ارتباطات در آموزش زبان عربی» در ترم های متوالی او ۲ و ۳ به صورت ۲ واحد عملی با نام «کاربریست فناوری در آموزش زبان عربی» و درس «پژوهش و توسعه حرفه‌ای» او ۲ و ۳ به صورت تجمعی و در ۲ واحد نظری - عملی با عنوان «درس پژوهش و توسعه حرفه‌ای در آموزش زبان عربی» ارائه گردد.
- پیشنهاد می‌شود که دروس زیر به رشته «آموزش زبان عربی» اضافه شود تا اهداف برنامه درسی بهتر محقق شود: «روزنامه‌نگاری و خلاصه‌نویسی، ادبیات تطبیقی، سخنرانی و مناظره، قرائت متون عربی، تاریخ ادبیات و متون نظم و نثر از دوره جاهلی

تا پایان دوره اندلس، بیان شفاهی داستان، گزارش‌نویسی، سخنرانی و مناظره، سنجش مهارت‌های زبانی».

کتاب‌نامه

اساسنامه دانشگاه فرهنگیان (۱۳۹۰)، متن اساسنامه دانشگاه فرهنگیان، مصوب جلسه ۷۰۴ مورخ ۱۳۹۰/۱۰/۶ شورای عالی انقلاب فرهنگی، تهران: دانشگاه فرهنگیان.

اسماعیلی، سجاد، باش قره، لقمان (۱۳۹۴)، «آسیب‌شناسی سرفصل‌های رشته زبان و ادبیات عربی بر اساس شاخص‌های تجاری سازی و کارآفرینی»، مجله الجمعیه العلمیه الایرانیه للغه العربیه و آدابها، صص ۱۷۱-۱۸۹.

اصغری، مهدی (۱۳۹۳)، «نشست تحصصی بررسی چالش‌های آموزش زبان عربی و اشتغال دانش آموختگان این زبان»، نشریه بازارکار، ۹۳/۶/۱۵، ص ۸

الباز، خالد صلاح علی (۲۰۰۰)، «فاعلية برنامج مقترح لتدريب موجه العلوم بالمرحلة الثانوية على استخدام مدخل التقويم الموجه بالأهداف التدريسية، المؤتمر العلمي الرابع (۳۱ يوليو)، الجمعية المصرية للتربية العلمية، مصر.

بوقس، نجاة عبدالله محمد (۱۹۹۸)، «فاعلية برنامج تدريبي مقترح في تنمية مهارات تدريس المفاهيم العلمية لدى الطالبات المعلمات بكلية التربية بجدة رسالة دكتوراه، كلية البنات بجدة، السعودية.

پاشازانوس، فحمد (۱۳۸۶)، «الصرف ۱، الطبعه الأولى»، طهران: بیام نور.

رجایی، سید مهدی (۱۳۹۸)، «بررسی نقاط قوت و ضعف سرفصل درسی جدید رشته آموزش زیست‌شناسی دانشگاه فرهنگیان»، فصلنامه علمی تخصصی پژوهش در آموزش زیست‌شناسی، دانشگاه فرهنگیان، سال اول، ش ۱، صص ۵-۱۴.

شعبانی، زهرا (۱۳۸۳)، «بررسی تطبیقی برنامه تربیت معلم ایران و چند کشور دنیا»، تعلیم و تربیت. سال بیستم، ش ۳، ۷۶-۱۲۱، ۱۶۰-۱۲۱.

صادقی، علی؛ میرسپاسی، زهرا (۱۳۹۹) «آسیب‌شناسی شیوه اجرای برنامه درسی رشته آموزش جغرافیا در دانشگاه فرهنگیان»، مطالعات برنامه‌ریزی درسی، سال ۱۵، ش ۱۵، ۵۶-۵۵.

گلکار، رسول و فریدون شریفیان (۱۳۹۵)، «نقش و کاربرد پژوهش روایتی در بهبود برنامه‌های تربیت معلم و رشد حرفه‌ای معلمی»، دومین همایش تربیت معلم، اصفهان، دانشگاه فرهنگیان.

متقی زاده، عیسی، روشنگر، کبری، اسماعیلی، سجاد (۱۳۹۳)، «تقد و بررسی سرفصل درس متون نظم و نثر رشته زبان و ادبیات عربی در مقطع کارشناسی و ضرورت بازنگری در آن»،

پژوهشنامه انتقادی متون و برنامه‌های علوم انسانی، سال چهاردهم، ش چهارم، صص ۹۳-۱۰۸.

محسن پور، بهرام (۱۳۷۷) ش(، برنامه‌ریزی آموزشی، چاپ دوم، تهران: مدرسه معینی نسب، فاطمه؛ مریم ملاهشمی؛ فاطمه بخشایشیان و ریحانه ناصری منش (۱۳۹۵)، «اهمیت و جایگاه فناوری اطلاعات و ارتباطات در آموزش معلمان»، اولین کنفرانس ملی مطالعات آموزش و پرورش، قم.

میرزایی، فرامرز؛ علی سلیمی (۱۳۸۹) ش(، «نقش آفرینی گروههای زبان و ادبیات عربی در توسعه علمی دانشگاهها»، مجله انجمن ایرانی زبان و ادبیات عربی، شماره ۱۴، بهار، صص ۱۳۷-۱۱۹.

نورسیده، علی اکبر (۱۳۹۷)، «بازنگری در دروس رشته زبان و ادبیات عربی دوره کارشناسی با عنایت به سرفصلهای رشته هم شاخه»، مجموعه مقالات اولین همایش کشوری دانش موضوعی تربیتی، دانشگاه فرهنگیان، صص ۴۳-۲۰.

ورعی، سیدجواد (۱۳۸۵)، مبانی و مستندات قانون اساسی به روایت قانونگذار، قم، دیرخانه مجلس.

Anonymous (2011). Fundamental Evolution Document of Education. Available on the site:
<https://sccr.ir/Files/6609.pdf>

Buczynskils,,S, Hansen,C.B.,(2010), Impact of professional development on teacher practice.
Uncorering connection. “Teachingand Teacher Education”, 607-599 , 3,26.

Darabi, B;Moradi, A. (2015). Excerpt from academic law in the mirror of laws and regulations. Qom, Maaref Publishing House.

Fielder,A.,(2010), “Elementary school teachers attitudes toward professional development: A grounded theory study”,Ed.D3417235,university of phoenix, United States. Arizona.

Ganji, M. H. (1988). Geography in Iran from the Darrolfonoon to the Islamic Revolution.
Mashhad, Astan Quds Razavi Printing and Publishing Institute.

Garet, M.S.,Porter,A.C., Desimone, L., Birman, B.F., & Yoon, K.S.,(2010), What makes professional development effectives? New Haven, CT: Yale University Press.

Hafeznia, M.R (2013). An Introduction to Research Methods in the Humanities. Tehran,
Samat Publications.

Nicu,A. ,(2015).Policy and practice of initial teacher training.“Procedia - Social and Behavioral Sciences”, 86 – 80 , 180.

Statute of Farhangian University. (2012). Available on the site: <http://chamran.te.cfu.ac.ir/fa/> 88335 & Published on <http://te.cfu.ac.ir>

Saharkhiz, A; Safari, A. R; Nabavi, S. S; & Ojaghloo, K. (2017). A Narrative of the Quality of Farhangian University. Journal of 2013-2017. Farhangian University Press.